

SULTAN TUNÇ

Beyaz zencilerin sultanı

Sultan Tunç, Almanya-Türkiye hattında mekik dokumak suretiyle, sınırları hayli geniş bir hip hop müziği icra etme peşinde koşturup duruyor. Jamaica'dan Anadolu'ya uzanan 'Saygı Değer Şarkılar' kendisinin memleketimizdeki ilk albümü.

TÜRKİYE'NİN SULTANI

1996'da MC Tunç olarak sahneye çıkan Tunç, Almanya'daki bir gazetenin, "Türkiye'nin Sultanı" başlığıyla birlikte, arkadaşları sayesinde Sultan adını almış kendisine.

FOTOĞRAF: ENGİN IRIZ

HABER

Berrin Karakas

Sizi Türkiye'ye getiren ne oldu?

1995'te Türkiye'de pop patlaması olunca, biz Almanya'da ki gençler de "Oraya gidersek neler yapabiliriz acaba?" diye düşünmeye başladık. O tarihlerde Almanya'da da hip hop furusu başladı.

• **Orada kalsaydınız daha iyi olmaz mıydı bu durumda?**

Plak firmaları Türk oldu umuz için bizleri hep geride tutmaya çalıştılar. Ben komi i, bu müzi i orada yaratan bizdik. Almanya'nın zencileri bizlerdik çünkü. Plak şirketlerinin tavrı yüzünden pek çok grup dağıldı mesela. Biz de Türkiye'ye gelip gitmeye başladık. Aynı zamanda Almanya'da da konserler veriyorduk.

• **Albümünden anladıkları kadarıyla türkülerle aranız baya iyi.**

Ailemden kaynaklanan bir kültür bu. Evimizde Türk halk müziği, Türk sanat müziği dinlenirdi. Babam zurna ve tulum çalardı. Ben de orgla ekle ederdim. Sonra bir gün elime Run DMC'nin plakını geçtim ve ilerledim. "Bu nasıl müzik" diye merak etirdim müzik de hayatımda önemli bir yer edinmeye başladı.

• **U anda Türkiye'deki hip hop müziği ortamını nasıl buluyorsunuz?**

Türk insanı biraz önyargılı yaklaşıyor hip hop müziğine. Burada plak şirketlerinin de hatası var. Daha olmamış albümleri hemen çıkarıyorlar çünkü. O zaman da "Hip hop özenti müziği" gibi bir yaklaşımla yaklaşılıyor. Sol kesimden de "Hip hop milliyetçi" diye bir söylem oluyor. Ortada bir çarpıklık var yani.

• **arkılarınızda genelde Türkiye var. Almanya'dan haberler yazmıyor musunuz?**

Kompleksim olmadığı için yazmıyorum. Bazıları anlatıyor mesela "Acı vatan dayız, öyleyiz, böyleyiz vs.". Biz u anda orada rahatız aslında. Düşünsenize, devlet maaş veriyor, konut veriyor, sosyal sigortan var. Oysa burada insanlar nelerle uğraşıyor. Bir de orada kendine güvenmen lazım. U anda politikada Türkler var falan ama onların hepsi, "Ben

de senin gibiyim" diyor, eziklik duymayan ki iler. Ben de müziği yapıyorum. Kaliteli müzik yapıp sunuyorum. Bunun karlı olmasında da saygılı olmalarını bekliyorum. Arkadaşlarım sosyal kurumlarda çalışıyor, oradaki sorunları yazıyorlar ama buradaki sorunların yanında onlar bana çok anlamsız geliyor. Burası bir hazine gibi. Almanya ise soğuk ve yalnız. Belki insanlar kahvaltıda beyaz peynir yiyor ama hani mutluluk?

• **Bu durumda ruhunuzu Türkiye besliyor diyelim.**

Evet öyle. 'Her eye Ra men' diye bir parça yazdım mesela. Sonuçta buradaki insanlar her eye ra men ayakta ve mücadele veriyorlar. Burada olunca o zorlukları sen de yaşıyorsun ve yazıyorsun. Taksiye binıyorum, muhabbet yapıyorum mesela. Bir taksiciye yazdım arkamda var. Almanya'da taksit oförüyle aranda cam vardır. Bu albümdeki 'Deliloy' arkasını da aylarca paparazzi programları izleyerek yazdım. Sık kullanılan kelimeleri çıkardım ve arkamı onlarla yazdım.

• **10. albümde neler olacak?**

Kinci albüm öncesi DJ Mahmut'la dört beş farklı bir albüm kaydedeceğim. Daha politik bir albüm olacak o. Bir de Cem Karaca ile düet yapmak istiyorum bu albüm için.

• **Nasıl bir arkadaş Cem Karaca için düşünüldü?**

Amerika'yı masaya yatırıyorum. "Amerika özgürlüğün simgesiydi, Sam Amca'nın düdüğü maskesi" gibi bir şey. Bir de yine bu albüm için Aık Veysel'in 'Uzun önce Bir Yoldayım' parçasının reggae versiyonunu yaptık. Üç sayfa arkası söz yazdım.

• **Üç sayfa çok uzunmu. Neler anlattınız?**

Burada politik kampla maların olduğu dönem aynı şekilde Almanya'da da yaşıyoruz. Biz altı dairelik konutumuzda gayet barış içinde yaşıyoruz oysa. Laz'ı vardı, Kürt'ü vardı, ama sorunu yoktu. Ben o yöreleri görmesem de, Trakya'yı da, Karadeniz'i de biliyordum.

Bu kampla malar beni çok üzdü ve Türkiye'nin her kesimi tarafından sevildi için Aık Veysel'le derdimi anlatmaya çalıştım. "Yola çıkıyorum Trakya'dan" diye başladım.

• **Son zamanlarda Amerika'dan çıkan hip hopçılar neden "Param var, kızım var, arabam da var oh oh" tadında sözler yazıyorlar sizce?**

O da hip hop'm arabeski i te. Burada ki altın zincirli arabeskçiler gibi onlar da. O da bir güç gösterisi.

• **Hip hop workshop'larından biraz bahsedebilir misin, neler anlatıyorsunuz çocuklara?**

Öncelikle aynı projeyi burada da gerçekleştirmek istediğimi söyleyeyim. Anadolu'nun birçok ekinde hip hop workshop'ları oluşturulabilir. Kim bilir neler anlatırlar. Özellikle de kızları merak ediyorum. Almanya'da

bu kurslara talep büyük. Türk Alman karışık bir sürü çocuk var. Çocukların çoğu DJ olma peşinde. Türbanlı kızlar gelip türban meselesi üzerine söz yazıyorlar mesela. Genelde gelir düzeyi düşük ailelerin çocukları. Ben küçükken biraz ansızlı gittiğim yerim aslında. Türklerin çok unlu oldu u bir sınıfa da il, bir Alman sınıfına da gittim. Böylece Almanca'm daha iyi oldu, farklı arkadaşlarım oldu vs. Bir de öğretmenler önemli. Oradaki 68 kuşağı buradakiler gibi yapmadı, topluma entegre olup uzun vadede toplumun deyimine büyük katkı sağladılar. Benim öğretmenim de onlardan biriydi ve çok büyük destek oldu. Biz şimdi iyiyiz orada, önceki kuşakların durumu çok daha kötü.

• **Kötü derken?**

Babam mesela, hep "Biz misafiriz burada" tadında yaşıyordu. Daha eziktiler. Hip hop'ın güzel tarafı da bu. "Sen hiçsin" denen bir yerde sana unvan veriyor. "Sen özel bir insansın" diyor. Biz bunu yaşıyorduk. Sonuçta imdiki neslin hayalleri farklı, özgüvenleri var. O rahatlık da yansıyor her yere.

bkarakas@dbr.com.tr